

Tscherning: Ved at binde disse to Objectiver: „elendig“ og „lille“ sammen, kommer man til at faae den Idee, at det, som det ærede Medlem har imod Loven, er, at den er lille, og i denne Idee bestyrkes man hyderligere, naar man sammenholder det foreliggende Lovforslags Størrelse med den Lov, han holdt i Haanden, og som var meget thl. Dersom han havde oplæst for os samtlige Paragrapher i denne Lov, saa kunde vi deraf have faaet et Begreb om For skjellen, men han oplæste kun Noget, som var en Henstilling og ikke nogen Paragraph (Falle sen: Jo, det var en Paragraph, nemlig § 12 i Loven!). Saa var denne Paragraph mærk værdig nok (Falle sen: Ja, meget mærk værdig!).

Formanden: Jeg maa gjøre det ærede Medlem (Falle sen) opmærksom paa, at det ikke gaaer an saaledes at afbryde et andet Medlem, medens han har Ordet, for at svare ham paa hans Henvendelser.

Tscherning: Jeg takker den ærede Formand for den skjænkede Understøttelse. Det ærede Medlem sagde meget ligefrem, at det, hvorfor han, om jeg forstod ham ret, ønskede § 1 bortstemt, var, fordi han haabede, at naar dette var skeet, skulde Lovforslaget bagefter gaae bort; jeg tør altsaa vente, at han vil billige, at vi, som ønske at holde fast paa Lovforslaget, holde fast paa § 1 og stemme for den. Det ærede Medlem sagde, tror jeg: „Er denne Lov Noget, der bringer os i Vægtsfællesskab med de andre Landsdele; hvad er det Andet, vi her behandle, end det samme Pund, vi hidtil dags have havt? Men Tingen er netop den, at de andre Landsdele ikke hidtil dags have havt det samme Pund, thi de have først faaet det ved en lignende Lov som Denne. Dernæst sagde det ærede Medlem: „Nu er der altsaa gjort en Begyndelse til at faae en fælles Vægtbestemmelse, og nu skulle vi blive siddende stille.“ Jeg havde nær sagt, at, om der ikke var nogen anden fornuftig Grund til ogsaa at lovgive om dette lille Punkt, saa er der dog den, at vi derved vise, at vi ikke sidde stille; idet vi faae denne Forandring indført derovre, gjøre vi en lille Bevægelse, som viser, at vi

alvorligt blande os i den Sag, og at det er Fællesskabet, som virkelig arbejder, saa, allerede betragtet fra den allerimpleste Klogskabs Side, vilde det være rigtigt. Med Hensyn til den hele Række af Fremstillinger, som det ærede Medlem gav om Begivenheder, der ere foregaaede i Europa angaaende Indførelsen og Udviklingen paa de forskjellige Steder af det System, han omtalte, det vil sige med Hensyn til, at Inddelingen, thi der er ikke overalt et Enhedssystem, var skeet fuldstændigt, heelt og paa eengang saaledes, at den omfattede alle de forskjellige Grene af Enheder for Maal og Vægt; maa jeg bemærke, at det ærede Medlem fuldkommen feiler. Han kan ikke være uvibende om, at den vigtigste offentlige Myndighed i det Land, hvor dette nye System først blev indført, fastholdt det gamle Maal til langt ind i 1820erne; det franske Artilleri brugte ikke andet Maal end Toiser og Fod i alle dets offentlige Contracter o. s. v., og ligeledes i dets Maaletabeller, indtil, jeg tror 1828, da man i Frankrig endelig gik over til et nyt Artillerisystem, thi saa udarbejdede Artilleriet naturligvis sine Maaletabeller efter det nye System, og med det Samme blev det indført i Landet. Naar jeg undtager Mønt, har det Samme været Tilfældet med alle de øvrige Dele af det saakaldte franske Decimalsystem; det er indført meget langsomt, lidt efter lidt, med overordentlig Besværlighed, med en Besværlighed, som maaskee ikke saa lidt hidrørte fra, at man havde undgaaet at give Navne, som kaldt let i Folks Øren og i deres Erindring, og som Følge deraf ligger der til Grund for det ærede Medlems hele Betragtning en fuldstændig Misforstaaelse og en Uopmærksomhed for, hvad der virkelig har tilbraget sig i Verden. Jeg skal ikke forsøge det nærmere; jeg skal kun mod en anden æret Forslagsstiller (Barfod) bede de ærede Medlemmer holde fast ved, at der i første Paragraph bliver staaende betegnet, hvorledes dette Pund slutter sig til det System, som det ærede Medlem (Falle sen) fremhæver som et saa ubmærket og saa almindeligt udbredt, som det ogsaa er. Det er ikke nok for Almeenheden at vide, at vi beholde det samme Pund; men det er godt, at den tillige veed, paa hvilken Maade det knytter